

Posvetilo Vitomila Zupana Ifigeniji Simonovič; 15. 9. 1985.

Posvetilo obuja dogodek, ko je Ifigenija Simonovič obiskala Zupana v Sloveniji. To je bilo njuno prvo in zadnje srečanje v petindvajsetih letih njenega bivanja v Londonu. V svojem tekstu *Vitomil, Vitomil – moški, ki me ni prizadel* (*Interpretacije*, 1993) je spomin nanj opisala takole: "Dve leti kasneje sem vzela v roke knjigo Gora brez Prometeja. Vitomil mi jo je poklonil, ko sem ga zadnjič obiskala. Nisem takoj pogledala vanjo, ker nisem bila sama. V torbici sem imela že izvod, ki sem si ga tisti dan že kupila. Tako sem imela dve. Po naključju sem prebrala tisto, ki sem si jo sama kupila. Tokrat pa sem vzela v roke drugi izvod in notri je pisalo: Zelo sem te bil vesel, Vitomil. To majhno sporočilce me je zdaj z zamudo objelo, tesno in toplo, in razjokala sem se, resnično razjokala. Morala sem tuliti, na srečo takrat sama doma ... Šele takrat sem dojela, da je mrtev. Šele takrat sem se prepustila žalosti. Šele takrat sem se zavedela, kakšno srečo sem imela, da sem ga poznala. Vitomil, Vitomil, Vitomil."

ZUPAN, Vitomil

Gora brez Prometeja / Vitomil Zupan ; [novele izbral in spremno študijo napisal Aleksander Zorn ; avtorjevo biografijo pripravila Danijela Sedej]. - Ljubljana : Mladinska knjiga, 1983 (Ljubljana : Učne delavnice). - 231 str. ; 22 cm. - (Nova slovenska knjiga)

Rokopisna zbirka Narodne in univerzitetne knjižnice:

R av ZUPAN V.

